

सप्तशरी। वाटीषु या न मार्गेषु प्रेक्षिता पर्वतेषु
वा। यत्न वा दृश्यते राजन्। शुचौ देशे ससंस्थिता।
मेघपाली समभ्यर्च्य कनैः पुष्पैस्तथाक्षतैः। खुर्जुरैर्नाबि-
केरैश्च नारकैर्दोह्रैस्तथा। बीजपूरैः कपिलैश्च सप्त-
धान्यैर्विदधैः”।

मौनव्रतं स्कन्दपुं “नभस्मान्न व्यतिक्रान्ते नभस्यै च प्रव-
र्त्तिते”। नभाः, आशयः, नभस्यो भाद्रपदः तो चाल
पूर्वभास्मिन् पालो। “एवं कालक्रमेणैव आशयो पू-
र्णिमा गता। तद्दिनं प्राप्य विप्रयोगेन्योश्चाभिधा-
नात्। “व्रतमेतत् त्व कर्त्तव्यं षोडशैव दिनानि त्व।
यत्कृत्वा ततो देशे प्रहृष्टा वाक्यमब्रवीत्”। पार्वत्यु-
वाच “किं विधानं पुरा प्रोक्तं व्रतं मौनव्रतात्मकम्।
तत्त्वमस्मिन् समाचक्ष्व प्रसादं कुरु मे प्रभो”। ईश्वर
उवाच “तद्दिनञ्च व सप्ताष्य समार्यः सप्त नात्यवैः।
गत्वा प्रभातसमये स्नानार्थं जलसञ्चिधौ। तद्भागे वा
नटीदेशे गत्वा प्रक्षवणेष्वथ वा। स्नानं कार्यं तदा
सर्वैः शिवध्यानपरायणैः। दूर्वाकाण्डं सुसंयुक्तं षोड-
शपत्रिंशद्युतम्। तत्स्त्रवञ्च करं न्यस्य स्त्रिया वामे
वर्त्तकणे। एवंविधानं कर्त्तव्यं यावत् स्नात् प्रति-
पदिनम्। तद्दिने चैव संप्राप्ते समाप्रार्थं व्रतस्य त्व।
मौनेनेवान्येतोयं मौनात् गोभूमपेक्षम्। मौनेनेव च
कर्त्तव्यं नेवेद्यं भोजनादिकम्। सर्वोपस्करभाटाय गत्वा
जलसञ्चिधौ। स्नानं कार्यं तदा तत्र नित्य-
कर्म ततः परम्। देवविमलजलानाञ्च पितृणाञ्चैव तर्प-
णम्। पश्चाद्देवाधिदेवेशं मन्त्रैः सम्पूजयेत् ततः”।

मत्स्यपुराणे वृत्तं भूमिपुं “भरणयान्तु चतुर्थांस्तु शनैश्चरदिने
यमम्। पूजयन् सप्तजन्तोर्लक्षं च्यते पातकैर्नरः”।

यमद्वितीयादृतं भविष्योत्तरे “कार्तिके शुक्लपक्षस्य द्वितीयायां
शुभदिनः। यमो यमनया पूर्वं भोजितः स्वष्टहे
भवा। द्वितीयायां मङ्गोत्सर्गे नारकीयाश्च तर्पिताः।
यामेभ्योऽपि विमुक्तास्तो सक्ताः सर्वनिबन्धनात्। भ्रंशि-
ताश्चातिशन्तुष्टाः स्थिताः सर्वे यदृच्छन्वा। तेषां मङ्गोत्-
सर्गो दृष्टो यमराद्रुसन्नावहः। यतो यमद्वितीया मा
प्रोक्ता लोके शुभदिनः। अस्यां निजष्टके पाठः। न
भोक्तव्यमतोबुधैः। खेदेन भगिभीरुकाद्रोक्तव्यं पुष्टि-
वर्जनम्”।

यमव्रतं भविष्यपुं “दशम्यां यमरादिष्टः पर्वव्यापिहूरो
शुभम्। मूलमन्त्राः क्षसंप्राभिरक्षमन्त्राय प्रीतिताः।

पूर्ववत् पद्मपत्रस्यः कर्त्तव्यस्य तिथीश्रुतः”। इदं व्रतं देशा-
नरप्रतिपदव्रतवद्व्याख्येयम्। कूर्मपुं “उपायत-
चतुर्दश्यां लक्षणपक्षे समाहितः। यमाय धमेराजय
मृत्यवे चान्तकाय च। देवस्तताय काकाय सर्वभूतजवाय
च। प्रत्येकं तिलसंयुक्तान् दद्यात् सम्राट्काञ्चलीन्।
स्नात्वा नद्याञ्च पूर्वाह्णे सच्यते सर्वपातकैः”। महाभारते
“यजिष्णुः पशुर्भीषणो यमान् यो भोजयेद् द्विजान्।
अष्टमीमथ कौन्तेय! शुक्लपक्षे चतुर्दशीम्। उपोष्य
व्याधिरहितो रूपवानिति जायते”। विष्णुधर्मोत्तरे
“यत्न कचन नद्याञ्च यत्न लक्ष्मा चतुर्दशी। अनकांभ्यु-
दिते काके देवं सम्पूजयेद् यमम्। धूमवर्णं चित्रशुभं
काण्डपात्रं च यादव”। मृत्युं स्वर्गञ्च धर्मं च गन्धमात्याञ्च-
सम्पदा। यमोदधार इत्युक्ता तिलांश्च जुहुयात् ततः।
नमो यमायेति तथा स्त्रीभ्यश्च विधीयते। कश्चरं भो-
जयेद् द्विजान् यथाशक्ति नरोत्तमः। दद्याद् वृत्तान्ते
विप्राय तथैव च पयस्विनीम्। कृत्वा व्रतं वत्सरमेत-
द्विष्टं न नाति राजन्! नरकं भवत्यः। पापजयं
प्राप्य स याति नाकं मानुषमासाद्य स धर्मवान् स्नात्”।

यमादर्शनतयोदगीव्रतं भविष्योत्तरे “पूर्वाह्णे मार्गशीर्षादौ
वर्षमेकं गिरन्तरम्। तयोदश्यां सौम्यदिने सूर्या-
ङ्गारकवर्जिते। मम नाम्ना द्विजानदौ पशु चैव समा-
हूयेत्। पुराणवेदतत्त्वज्ञान् स्नाचारान्कर्मवर्त्तनान्।
स्त्र्यैकशरणात् साधून् सर्वभूतहिते रतात्। शुचौ
देशे शुभे पट्टे प्राङ्मुखश्चातुर्यश्रेष्ठः। चन्दांसोयुतान्
भक्त्या यत्नेनाभ्यक्षयेत् तान्। तयोदश्यां तयोदश्यां
ने करिष्यन्ति भूतगे। एकमन्त्रेण नक्त्रेण उपवासेन वा
पुनः। यमादर्शननाम्ना वै व्रतं सर्ववृत्तौत्तमम्। ते
सर्वपापनिर्मुक्ता विमानेनार्कवर्षसा। यास्वन्तीन्द्रपुरीं
रस्यामप्सरोगणसंहताम्”।

युगादिव्रतम् आदिपुं “वैशाखस्य तृतीयायां श्रीसमेतं
जगद्गुरुम्। नारायणं पूजयेद्यः पुण्यपूजविषयेनैः।
वस्त्रालङ्कारमभारैर्नैवेद्यैर्विधेस्तथा। ततस्तस्यापतो
धेनुर्लवणस्यादकेन त्व। कार्यां कुरुकुलेन च। चतुर्भाषिण
वत्सकम्। अविचमोपरि स्वाय कक्षायत्वा विधानतः।
ज्ञास्योक्तक्रमयोगेन ब्राह्मणाद्योपपाठयेत्। श्रीधरः
श्रीपतिः श्रीमान् श्रीगः संप्रीयतामिति। खनेन वि-
धना दत्त्वा धेनुं विप्राय भारत। गोसहस्रप्रदानस्य
फलं प्राप्नोत्यसंशयम्। तथैव कार्तिके मासि नवम्यां